

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 23 (3913)

Anykščiai,

1979 m. vasario mėn. 24 d.

Kaina 2 kap.

Susitikimas su kandidatu į deputatus

Troškūnų kultūros namų salėje gausiai susirinkę rinkėjai — atstovai iš „Aukštakalnio“, „Gegužės pirmosios“, K. Štaro, Levaniškio, „Pirmyn į komunizmą“, Surdegio, „Vienybės“ kolūkių, Raguvėlės tarybinio ūkio, Troškūnų proftechninės ir vidurinės mokyklų bei kitų miesto organizacijų dalyvavo susitikime su kandidatu į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybos deputatus Albertu Meilumi.

Susitikimą įžanginiu žodžiu pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailys.

Susitikimo kalbėjęs kandidatas į deputatus patikėtini, „Gegužės pirmosios“ kolūkio pirmininko pavaduotojas politiniams masiniam darbui P. Stankelis plačiai papasakojo susirinkusiems rinkėjams apie kandidato į

TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus Alberto Meilum gyvenimą ir visuomeninę veiklą, pažymėdamas, kad šis žmogus pasižymėjo kaip sumanus kolūkinės gamybos organizatorius, geras žemdirbių auklėtojas, daug įgėję ir energingas atidavęs Panevėžio rajono „Tiesos“ kolūkio ekonomikos stiprinimui per vadovavimo šiam ūkiui daugiau kaip dvidešimties metų laikotarpį.

„Vienybės“ kolūkio pirmininkas P. Šidagis, pasidalinęs mintimis apie išaugusį šio kolūkio žemdirbių politinį ir gamybinį aktyvumą, kurį sukėlė pasirodymas rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, papasakojo susitikimo dalyviams apie pastaraisiais metais pasiektus vienybės žemdirbių laimėjimus ekonomikos stiprinimo, buities sąlygų gerinimo ir kitose srityse.

Apie TSRS Konstitucijos suteiktas darbo žmonėms plačias garantijas ir teises, tarybinės rinkimų sistemos demokratiškumą, apie realias galimybes jaunimui pasirinkti pamėgtą darbą, tame tarpe įgyti ir kaimo mechanizatoriaus profesiją, kalbėjo Troškūnų proftechninės mokyklos dėstytojas A. Jautzius. Kandidato į deputatus patikėtini — Surdegio kolūkio pirmininko pavaduotojas R. Vabolis, Levaniškio kolūkio fermos vedėjas B. Savickas ir kiti kalbėjusieji kvietė susirinkusius kovo 4-ąją — rinkimų dieną vieningai atiduoti savo balsus už liaudies kandidatus.

Kandidatas į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus, Panevėžio rajono „Tiesos“ kolūkio pirmininkas A. Meilum nuosirdžiai padėkojo susitikime dalyvaujantiems rinkėjams už jam išreikštą didį pasitikėjimą ir užtikrinimą, kad jis stengsis garbingai pateisinti šį pasitikėjimą. Po iškilmingo susitikimo dalyvavusiems rinkėjams Troškūnų vidurinė mokyklos saviveiklininkai atliko meninę programą.

„K. d.“ Inf.

Rajono Tarybos XI sesija

Užvakar įvyko Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos keturioliktojo šaukimo XI sesija.

Sesijoje pranešimą „Dėl darbo pagerinimo, didinančio mėsos, pieno ir kitų gyvulininkystės produktų gamybą“ padarė rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, Žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS.

Pranešimą „Dėl rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto ataskaitos už 1978 metus“ padarė Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininkas A. BUDAVIČIUS.

Svarstant sesijoje klausimą „Dėl 1978 metų socialinių įsipareigojimų 1979 metams prėmimo“ pranešimą skaitė Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, Plano komisijos pirmininkas S. PUİKYS.

Diskusijoje dėl pranešimų dalyvavo rajono Tarybos deputatai — Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis J. MIKALAJONAS, Elektros tinklų rajono elektromontieris R. SKADAS, rajono Liaudies teismo pirmininkas B. PINELIS, Anykščių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkė D. ADOMAITIENĖ, Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio darbininkė V. PILKIENĖ, rajono centrinės ligoninės vyr. gydytojas B. SINKONAS, rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėjas A. JAKNIŪNAS, rajono Kultūros skyriaus vedėjas S. SIAURUSAITIS, rajono Socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas V. KERNAGIS, Sėdaus kolūkio pirmininkas V. KOVAS, LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

Sesijoje dalyvavo ir kalbėjo LTSR Valstybinio radijo ir televizijos komiteto pirmininkas J. JANUITIS.

Svarstytais klausimais sesijoje buvo priimti atitinkami sprendimai.

„K. d.“ Inf.

pumpuoti, medžiui pjauti bei drožti. Jie taip pat tinka melžimo aparatams.

„Pervomaisko“ „Fregatos“ gamykla Nikolajevio srityje pradėjo gaminti naujo pavyzdžio universalų agregatą, kuriuo galima laistyti, taip pat tręšti skystomis mineralinėmis trąšomis kalnų atšaltes ir sudėtingo profilio plotus. Naujasis agregatas turi automatinę valdymo sistemą, patobulintą purškimo aparatūrą.

(TASS-ELTA)

„Ufos motorų“ gamybos susivienijimas pradėjo serijomis gaminti kompaktiškesnius ir ekonomiškesnius mažo litražo variklius žemės ūkiui. Šie 4,5h arklio jėgos varikliai universalūs — juos galima naudoti ypač

Liaudies kandidatai

ANTANAS BARKAUSKAS

Antanas Barkauskas gimė 1917 metais Kauno rajono Pabarčių kaime, mažajam valstiečio šeimoje.

Savo darbo kelią Antanas Barkauskas pradėjo vaikystėje: tarnavo pas buožes, dirbo sezoninius darbus, pažino karčią bedarbio dalia. Atlikęs karinę tarnybą, nuo 1939 metų dirbo Kaune privačioje avalynės įmonėje.

Nuvertus fašistinę diktatūrą ir atkurus Tarybų valdžią Lietuvoje, A. Barkauskas aktyviai įsijungė į komjaunimo organizacijos veiklą, buvo politinis darbuotojas Lietuvos TSR vidaus reikalų organuose.

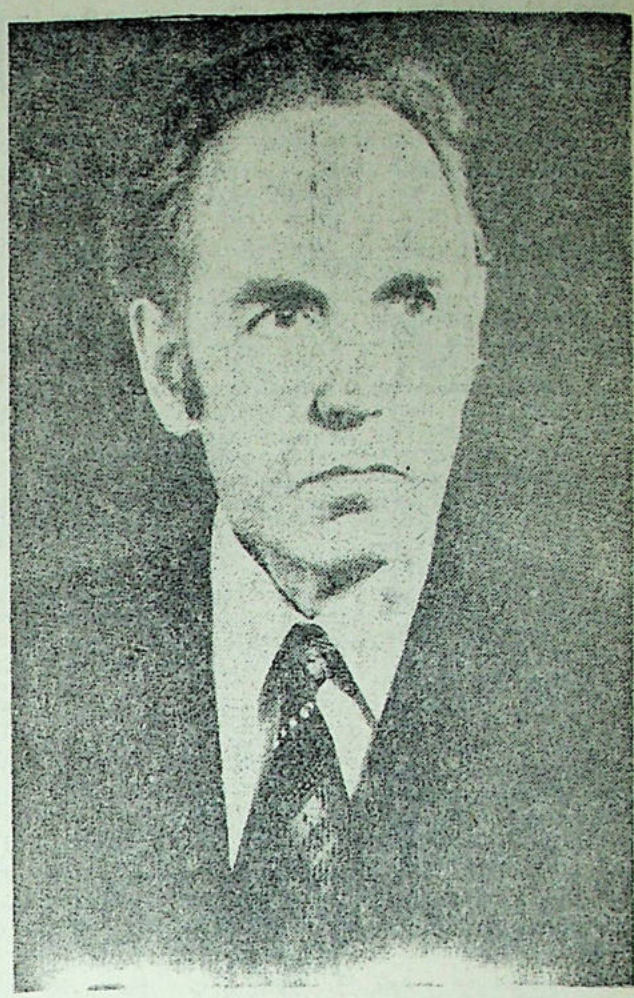
Didžiojo Tėvynės karo metais 16-osios Lietuvos šaulių divizijos eilėse dalyvavo mūšiuose prieš hitlerinius grobiokus. Fronte A. Barkauskas buvo priimtas į Tarybų Sąjungos Komunistų partiją.

Tarybinei Armijai išvadavus Lietuvą, A. Barkauskas — Kauno apskrities Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius, pirmininko pavaduotojas. Vėliau vadovavo partijos Kauno apskrities komiteto propagandos skyriui, buvo išrinktas partijos apskrities komiteto sekretoriumi.

1947 metais A. Barkauskas įstojo mokyti į Aukštąją partinę mokyklą prie TSKP CK. Ją baigęs, iš pradžių dirbo partijos Vilniaus srities komiteto sekretoriumi, nuo 1951 metų — partijos Kauno srities komiteto sekretoriumi.

Nuo 1953 iki 1955 metų A. Barkauskas vadovavo Kauno politechnikos instituto politinės ekonomijos katedrai. 1955 metais įstojo į Visuomenės mokslų akademijos prie TSKP CK aspirantūrą ir 1959 metais sėkmingai apgynė disertaciją ekonomikos mokslų kandidato moksliniam laipsniui gauti.

Nuo 1959 metų A. Barkauskas — Lietuvos Komunistų partijos CK Pro-

pagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas, nuo 1961 metų — Lietuvos Komunistų partijos CK sekretorius. 1975 metais A. Barkauskas buvo išrinktas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo pirmininku, po kurio laiko — TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko pavaduotoju.

A. Barkauskas buvo TSKP XXIV ir XXV suvažiavimų delegatas, pastarajame išrinktas TSKP Centrinės revizijos komisijos nariu. Jis — TSRS Aukščiausiosios Tarybos ir Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas, Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto biuro narys.

A. Barkauskas parašė eilę mokslinių darbų ir

daug liaudies ekonomikos, politikos, kultūros, Komunistų partijos ir Tarybų valstybės organizacinės bei auklėjamosios veiklos klausimais.

Už didelius nuopelnus Tėvynei A. Barkauskas apdovanotas Lenino, Spalio revoliucijos, dviem Darbo raudonosios vėliavos ordinais, Raudonosios žvaigždės ordinu, medaliais. Jam suteiktas garbingas Lietuvos TSR nusipelnusio kultūros veikėjo vardas.

Apygardos rinkiminė komisija įregistravo drg. Antaną Barkauską kandidatu į deputatus Panevėžio rinkiminėje apygardoje Nr. 693 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Sąjungos Tarybą.

Gerinti patriotinį ir internacionalinį auklėjimą

LKP Anykščių rajono komiteto Ideologinė komisija savo posėdyje apsvaistė klausimą „Apie karinį-patriotinį ir internacionalinį vėliavų fabriko „Spartakas“ kolektyvo narių auklėjimą, vykdamą TSKP XXV suvažiavimo nutarimus“.

Posėdžio metu pranešimą padariusi vėliavų fabriko „Spartakas“ pirminės partinės organizacijos sekretorė G. Zvironaitė ir kalbėjo ideologinės komisijos nariai pažymėjo, kad šio fabriko partinės, komjaunimo ir kitų visuomeninių organizacijų iniciatyva įvairiomis darbo formomis fabriko dirbantieji propaguoja mas tautų draugystės, patriotizmo, meilės socialistinei Tėvynei ir jos gynybinės galios stiprinimo idėjas, išreiškiamas pagarba kolektyvo nariams — buvusiems Didžiojo Tėvynės karo ir partizaninio judėjimo dalyviams. Pergalės šventės ar kitų iškilmių metu karo veteranai pakvie-

čiami į susirinkimus pasidalyti mintimis apie kovų dienas, jiems įteikiami garbės raštai, piniginės premijos arba asmeninės dovanos, jų nuotraukos talpinamos stenduose. Patriotiniam dirbantiųjų auklėjimui fabriko partinė ir profsąjunginė organizacijos stengiasi kryptingai panaudoti rengiamas išvykas ir ekskursijas į įvairias kitų brolių šalių tarybinių respublikų istorines-revoliucines ir kovines šlovės vietas, savo prisiminimais ir įspūdžiais su dirbančiais pasidalina kolektyvo nariai, pabuvoję turistinėse išvykose kitose socialistinio sandraugos šalyse.

Gera bendradarbiavimo ir lenktyniavimo tradicija susiklostė tarp spartakiščių ir Latvijos TSR „Limbažu filio“ fabriko kolektyvo dirbančiųjų, pasidalinama tarpusavyje sukaupto darbo patirtimi, pasiekčiams delegacijomis.

Ideologinės komisijos posėdyje LKP rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus instruktorius V.

Pupeikis, Ideologinės komisijos nariai V. Laurinavičius, K. Morkvėnas, St. Vinciusas, S. Samsonovas, įvertindami teigiamą darbą, kurį atliko fabriko „Spartakas“ partinė organizacija karinio-patriotinio ir internacionalinio auklėjimo srityje, kartu rekomendavo ateityje dar veiksmingiau panaudoti paskaitas, pranešimus, pokalbius, teminius vakarus, sieninę spaudą patriotinio ir internacionalinio auklėjimo darbui gerinti, dažniau rengti kolektyvo narių susitikimus su kovų veteranais, šiuo metu dirbančiais kituose rajono kolektyvuose ir organizacijose.

Ideologinės komisijos posėdyje buvo pabrėžta, jog būtina fabrike įrengti kovinės šlovės kampelį, jame kaupti buvusių karo dalyvių atsiminimus, įrengti stendus ir kitas vaizdines agitacijos priemones, kuriose atspindėtų Didžiojo Tėvynės karo dalyvių fotonuotraukos, jų apdovanojimai ir schemos apie reikiamą šių dalyvių ko-

vos keltą, o taip pat nuotraukos, pasižymėjimo ženklai, suteikti fabriko kolektyvo nariams, garbingai atlikusiems karinę tarnybą Tarybinės Armijos gretose. Ideologinės komisijos nariai pateikė pasiūlymus, jog fabriko „Spartakas“ pirminei partinei organizacijai būtina pagerinti internacionalinio ir patriotinio auklėjamojo darbo planingumą, šiuos klausimus kryptingiau ir glbiau aptarti partiniuose susirinkimuose arba partinės organizacijos biuro posėdžiuose, siekiant sistemingiau propaguoti tautų draugystės, tarybinio patriotizmo ir internacionalizmo idėjas, į šį darbą aktyviau nukreipiant lektorių, politinformatorių, agitatorių. Fabriko partinei organizacijai tikslinga taip pat pagerinti vadovavimą ir teikti konkretesnę pagalbą pirminei SDAALR organizacijai, suaktyvinant šios veiklą, ypač techninio sporto vystymo srityje.

„K. d.“ Inf.

GERI TALKININKAI

Pasakoją „Gimtosios žemės“ kolūkio pirmininko pavaduotojas politiniam-masliniam darbui, pirminės partinės organizacijos sekretorius ALFONSAS STAIKONAS

Ši žiema ūkio liaudies kontrolieriams tikrai gausi darbas. Kadangi praėjusį rudenį labai nepalankiomis sąlygomis buvo doruojamas derlius, tad visą laiką yra pavojus, kad jis blogai laikysis ir todėl tenka nuolat kontroliuoti, ar deramai laikomos sėklinės bulvės, grūdai, o taip pat, kaip naudojami sultingi pašarai, koncentratai. Todėl vykstančiuose ūkio aktyvo pasitarimuose dažnai peržvelgiame, ar visur liaudies kontrolierių dėmesys pakankamas, kartais patariame jiems, kad, apat užplanuotų reidų ir patikrinimų, jie dar kartą pasidomėtų, kaip laikosi sėkla, kokia tvarka fermose, kaip vyksta praėjusių metų gana smarkiai susidėvėjusių technikos remontas. Ir reikia pasakyti, kad Tautvilio Balnos vadovaujami liaudies kontrolieriai atidžiai stebi reikalų būklę ūkyje, aktyviai įsikiša ten, kur atsiranda nors ir nežymūs neūkšumo pasireiškimai.

Jeigu kalbėtume apie svarbiausius šio mėto uždavinius, tai, matyt, iš visų tektų išskirti sėklos laikymo kontrolę, technikos remonto eigą ir pieno bei mėsos gamybą. Šiems klausimams ir sutelktas liaudies kontrolierių dėmesys. Jau ne kartą grupės nariai tikrino, kaip

laikosi daržovių saugykloje supilta bulvių sėkla. Jos turime ne tik savo reikmėms patenkinti, bet galėsim, reikalui esant, padėti ir kitiems ūkiams. Kai liaudies kontrolieriai pastebėjo, jog dalis sėklinių bulvių pradeda gesti, tuoj pat informavo kolūkio valdybą. Buvo organizuotas kruopštus bulvių perrinkimas ir dabar sėkla atrodo gerai. Rūpestingai buvo kontroliuojama ir grūdų sėklos priežiūra. Bendromis pastangomis pasiekėme, kad visi sėklai skirti grūdai rūpestingai išvalyti, nuolat vėdinami, išlaikė gerą daigumą.

Gerai reikalauja ir mechaninės dirbtuvės. Nors tenka įdėti daug darbo ir išradinimo, bet jau dabar galime tvirtai pasakyti, kad ūkio mechanizatoriai, ištesę savo pažadą: visų traktorių ir žemės dirbimo mašinų remonto užbaigs iki rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dienos — kovo 4-osios, o grūdų nuėmimo kombainų — iki kovo 15 d. Siame reikale taip pat yra deramas ir liaudies kontrolierių indėlis. Jie nuolat tikrino, kaip mechanizatoriai laikosi darbo drausmės, kaip tiekėjai aprūpina remontininkus atsarginėmis detalėmis, atkreipė dėmesį į pasitaikiusius trū-

kumus ir padėjo juos pašalinti.

Viso kolektyvo, tuo pačiu ir liaudies kontrolės grupės, nuolatinis dėmesys sutelktas pieno ir mėsos gamybai, šių produktų pardavimo valstybei planų vykdymui. Pirmašis dešimtojo penkmečio ketvirtųjų metų mėnuo buvo užbaigtas neblogai: pieno pardavimo planas įvykdytas, o mėsos viršytas dvigubai. Bet pieno gamyboje padėtis įtempta ir čia liaudies kontrolieriams dar kartą reikės nuodugniai patikrinti, ar visur derama tvarka pieno fermose, ar tikslingai sunaudojami pašarai, ar laiku pagirdomi gyvuliai. Prieš kiek laiko liaudies kontrolės grupė išaiškino, kad dėl dažnokai pasitaikančių gedimų ne visur gyvuliai buvo laiku pagirdomi. Įsigilinus į šios negerovės esmę, grupė priėjo išvados, kad vienas santechnikas nespėja nei deramai prižiūrėti girdymo įrengimų, nei juos reikiamai greit suremontuoti, ir pasiūlė ūkio valdybai skirti antra santechniką. Tas buvo padaryta, ir reikalai iš karto pagerėjo.

Pasitaiko ir aplaidumo. Antai, grupė gavo signalą, kad Nemeirų fermoje esama netvarkos. Nuvykęs į šią fermą grupės narys Jonas Pranckevičius nuodugniai

įtyrė padėtį. Pasirodė, kad kai kur neužsandarinti langai ir durys, veršiai stovi šlapiame tvarte, nors pakratyti ūkyje pakanka. Šiuo klausimu komunistas J. Pranckevičius padarė pranešimą atvirame partinės organizacijos susirinkime. Fermos vedėjai komjaunuolei Stasei Pukienienei teko gerokai paraudonuoti. Po to versidėje reikalai buvo sutvarkyti, tuo labiau, kad tam nereikėjo ypatingesnių darbų, o tik kasdieninio šeimininkiško rūpestingumo.

Pasirodžius rajono spaudoje rajono Liaudies kontrolės komiteto nutarimai dėl trūkumų naudojant kurą ir elektros energiją kituose rajono ūkiuose, mūsų liaudies kontrolieriai peržvelgė, kaip gi elektros energija naudojama „Gimtojoje žemėje“. Buvo rasta apskiai trūkumų. Daugelyje tvartų nebavo įrengtas budintis apšvietimas, degė visos lemputės. Liaudies kontrolieriai pareikalavo sutvarkyti šį reikalą. Elektrikai nedelsdami įvykdė teisingą grupės reikalavimą.

Partinė organizacija, ūkio valdyba labai vertina liaudies kontrolierių pastangas, stengiasi nukreipti juos ten, kur tuo metu sprendžiami lemiami ūkio ekonomikos klausimai. Šitai atliekama koordinuojant visuomeninių organizacijų darbo planus. Žinoma, planuose visko nenumatyti. Todėl tenka kai ką pasiūlyti tiesiog darbų eigoje, kai pradeda ryškėti kokia nors negerovė. Ir mūsų liaudies kontrolieriai visuomet stengiasi rasti trūkumų šaknis, kol jos dar neišbujojo.

Jeigu K. Staro kolūkyje „pasiteirautum, koks mechanizatorius šia ūkyje yra labiausiai prietyręs, visų gerbiamas, pasieks geriausių laimėjimų — išgirstum Gintauto Valonio pavardę. Mechanizatoriumi Gintautas dirba nuo 1956 metų. Jis pastoviai kėlė profesinį meistriškumą, tapo aukštos kvalifikacijos mechanizatoriumi, ne kartą dalyvavo rajoninėse ar-

tejų varžybose. Kuriose užimdavo prizines vietas. 1967 ir 1968 metais narmasias vietas šis mechanizatorius užėmė ir respublikiniuose tokio patu džio traktorininkų meistriškumo konkursuose.

Per visus darbo metus šis komunistas pasižymėjo stropumu, pareiškimu, darbštumu. Savo natūrinę jo meilę periodui kitiems — jauniems darbu draugams Gintautas sąžiningai vykdo visuomeninius pareigojimus, dalyvauja ūkio liaudies kontrolės grupės veikloje. Už nuosirdų darbą jam įteiktas Darbo Raudonosios vėliavos ordinas, eilė garbės raštų. Daug kartų Gintautas Valonis tapo socialistinio lenktyniavimo kolūkio mechanizatorių tarpe nugalėtoju. Už trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais pasiektus rezultatus Gintautas Valonis buvo pripažintas geriausiu rajono mechanizatoriumi.

B. VYTAITIS
A. Deveikio nuotrauka

Gusi, net 42 liaudies kontrolierius jungiantis yra „Gintaro“ kolūkio liaudies kontrolės grupė. Pasielki, kad tokio gausaus kolektyvo nariai būtų visi aktyvūs, kad kiekvieno jų darbas neįslystų iš grupės vadovo akiračio, nėra taip lengva. Šita gerai suprantą grupės pirmininkė G. Dragūnienė. Padedant ūkio partinei organizacijai, čia buvo įvesta tokia darbo tvarka: kas ketvirtį šaukiami grupės narių susirinkimai, kuriuose peržvelgiame praėjusio ketvirtio kontrolės darbo rezultatus. Susirinkimui pateikiamas tvirtinti biuro jau ap-svarstytais darbo planas. Plane būna numatyti būsimi tikrinimai, užduotys einamajam metų ketvirčiui visiems liaudies kontrolieriams ir kam iš biuro narių pavesta darbo plane numatyty priemonių įgyvendinimo kontrolė. Šitokia tvarka leidžia įtraukti į darbą visus liaudies kontrolierius, išklausti grupės biuro posėdžiuose kiekvieną grupės narį, kaip jis atliko pavedimą. Be to, tokia darbo praktika padeda grupei aprėpti didelio ūkio visus gamybos barus, nukreipti liaudies kontrolierių dėmesį svarbiausių einamojo mėto darbų ir gamybos užduočių vykdymo eigos tikrinimui.

Apitariant ir tvirtinant darbo planą, atsižvelgiama į tai, ką planuoja būsimajam metų ketvirčiui ūkio

„Komjaunimo prožektorius“. Be to, susirinkimuose grupės nariai, ypač naujai išrinkti, supažindinami su liaudies kontrolės organų nuostatais, partijos nutarimais liaudies kontrolės darbo klausimais. Tiek darbo plane, tiek ruošiantis reidui ar tikrinimui, į jį įtraukiami tos srities specialistai, kurie geriausiai suprantą ir žino padėti tikrinamame objekte. Todėl tikrinimai atliekami

rūti derlių, išsaugoti nuogedimo grūdus ir pašarus, tai čia yra dalytė ir liaudies kontrolės grupės nuopelnų.

Kadangi liaudies kontrolės grupės įėjus pasikirstytos maždaug tolygiai visuose žemės ūkio produktų gamybos baruose, grupės biuras visuomet neblogai žino padėti.

Kontrolės darbui aktyvinti labai gerai pasitarnauja

pieną pasisavindavo. Patikrinus pasirodė, kad taip ir yra. Apsvarsčius šio patikrinimo medžiagą grupės biuro posėdyje, buvo nutarta perduoti ją draugiškajam teismui. Draugiškasis teismas J. Misienei nubandė už ūkiui padarytą nuostolį ir savo sprendimu pasiūlė kolūkio valdybai atleisti ją iš šio darbo. Kolūkio valdyba taip ir pasielgė.

Kaip žinoma, praėjusi vasara buvo labai lietinga. Teko paleisti į darbą aktyvios ventiliacijos įrengimus visuose klotimuose, grūdų ir kituose sandėliuose. Na, o kaip su priešgaisrine apsauga?

Liaudies kontrolieriai kartu su „Komjaunimo prožektorius“ aktyvistais patikrino visus grūdų ir pašarų sandėlius ir nustatė, kad priešgaisrinės apsaugos požūriū esama rimtu trūkumu. Daug kur nebuvo būtiniausių gaisro gesinimo priemonių, ne visur elektros pajėgumai tinkamai eksploatuojami. Šio reido medžiaga, kartu su liaudies kontrolės grupės biuro išvadomis, buvo pateikta kolūkio valdybai. Medžiaga buvo greit ap-svarstyta ir visi liaudies kontrolierių nurodyti trūkumai operatyviai pašalinti.

Reikia pasakyti, kad „Gintaro“ kolūkio pirminė partinė organizacija nuolat domisi liaudies kontrolės gru-

Svarbiausios kryptys

gana kvalifikuotai, tikrintojai sugeba sutelkti dėmesį į svarbiausius klausimus, rasti klaidų priežastis ir trūkumų kaltininkus. Šitai labai padeda greit išgyvendinti rastas negerovas. 1978 metais pagal planą grupė patikrino, kaip ūkyje laikoma pagaminta produkcija, kaip vykdomi žemės ūkio produktų pardavimo valstybei planai, kaip gyvulininkystės fermose laikomasi veterinarijų ir sanitarinių reikalavimų, kaip laikomi, saugomi ir naudojami pašarai. Ūkio mechanizatorių cechė liaudies kontrolės grupė ypač kruopščiai tikrino, kaip organizuojamas mechanizatorių darbas ypač sunkiomis praėjusių metų sąlygomis, ar išnaudojamos visos giedros valandos derliaus nuėmimui ir kitiems darbams. Ūkio liaudies kontrolieriai buvo neblogo pagalbininku valdybai ir partinei organizacijai išaiškinant ir šalinant darbo organizavimo trūkumus vasaros ir rudens darbymetvyje. Ir jeigu gintariečiai sugebėjo laiku sudo-

jos viešumas. Kiekviename visuotiniame kolūkiečių susirinkime grupės pirmininkė G. Dragūnienė arba grupės biuro pavaduotojas kas nors iš jo narių atsiskaito kolektyvui apie liaudies kontrolierių nuveiktą darbą, artimiausius planus. Viešumai pasitarnauja ir stendas „Liaudis kontroliuoja“. Supažindami su jau nuveiktu ir planuojamu liaudies kontrolierių darbu, kolūkiečiai apmąsto, kokie reikalai yra vietose, kur jie dirba, kokie trūkumai ten jaučiami ir informuoja apie tai liaudies kontrolierius. Remdamiesi žodiniiais ir rašytiniais kolūkiečių pareiškimais, grupės nariai taip pat atliko nemažą patikrinimų, atskleidė eilę trūkumų ir pasirūpino jų išgyvendinimu. Šiup atvejų dažniausia reikalas lietė atskirų kolektyvo narių nesąžiningumą. Antai, buvo gautas signalas, kad, prižiūrinti penimas užtrūkusias karves, kolūkiečiai J. Misiene dalį jų ėmė melžti, o

pės darbu. Liaudies kontrolės sektorių ir postų vadovų ataskaitos išklausomos pirminės partinės organizacijos biuro posėdžiuose. Laikas nuo laiko išklausomos ir liaudies kontrolės grupės pirmininkės ataskaitos ūkio partinės organizacijos susirinkimuose.

Deramai vertina liaudies kontrolierių darbą ir ūkio valdyba. Aktyviausių liaudies kontrolės grupės narių nuotraukos, greta gamybos švyturių, talpinamos ūkio garbės lentoje. Nemaža jų už aktyvų dalyvavimą kontrolės darbe buvo paskatinti materialiai. Tas taip pat didina tiek grupės, tiek atskirų liaudies kontrolierių autoritetą kolūkiečių akyse, o tuo pačiu didina kiekvieno liaudies kontrolieriaus atsakomybę už kolektyvo paves-tas visuomenines pareigas. Aktyviausi liaudies kontrolieriai A. Zeifertas, L. Jakubonytė, R. Eitmanavičius, V. Kriaučiūnas, R. Valikonienė ir kiti yra gerbiami kolektyve.

Dabar „Gintaro“ kolūkio liaudies kontrolės grupės dėmesio centre yra žemės ūkio technikos remonto eiga, pašarų apsauga ir naudojimas, grūdų, bulvių ir šakniavaisių sandėliavimas. Netenka abejoti, kad gausus gintariečių liaudies kontrolierių būrys ir šiuose reikaluose bus geru ūkio valdybos talkininku, nes šioje grupėje dirbama planingai ir tomis kryptimis, kur einamuoju metu būtiniausia.

K. Janulionis

Su foto objektyvo pagalba

Kovodami su vis dar pasitaikančiais darbo drausmės pažeidimais, neūkšumu, brokdariais, organizuodami reidus, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ liaudies kontrolieriai, „Komjaunimo prožektorius“ būrio nariai panaudoja veiksmingą priemonę — fotoilustraciją. Nuotraukos, kuriose užfiksuoti neūkšumo, aplaidumo pavyzdžiai, talpinamos stenduose „Liaudis kontroliuoja“, „Komjaunimo prožektorius“. Jos kiekvienam dar kartą primena, kad kokybės, efektyvumo penkmetyje nevalia į darbo drausmę, visuomeninį turtą žiūrėti aplaidžiai.

V. Bagdžiūnas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

8 psl. 1979. II. 24

Ne visada rašytojo kūryba, jo kūryboje teigiami idealai sutampa su paties rašytojo gyvenimo praktika. Turėdami progos arčiau rasytoja pažinti, mes kartais pasipiktiname tuo neatitikimu, nors suprantame, kad kiekviename žmoguje vyksta amžina priešybė kova, kad žmogaus prigimtis yra dramatiška ir kad kūryba — ne tik rašytojo patirties atspindys, bet ir savotiškas idealo siekimas, pastangos suprasti patį save, dvasiškai atsitiesti, išsiveržti iš prietaravimų. Ir vis dėlto, suprasdami tai, mes vis tiek norime teorijos ir praktikos, idealo ir tikrovės vienybės bei harmonijos. Tai natūralus vidinis žmogaus poreikis.

Užtat mes tartum atsi-gauname, gilindamiesi į tokių rašytojų, kaip J. Biliūnas, gyvenimą ir kūrybą.

J. Biliūnas — viena tauriausių asmenybių mūsų literatūros istorijoje. Tai žmogus, kuris gyveno taip, kaip mąstė, ir rašė taip, kaip gyveno.

O tai jam daug kainavo. Už išlikimą vidinei savo tiesai jis sumokėjo ne tik gyvenimo patogumais, kurių neturėjo minimaliausių, ne tik galimybe normaliai mo-

kytis, nors j mokslą veržėsi visomis galiomis, bet ir savo gyvenimu, — mirė juk dvidešimt aštuonerių metų. Iš prigimties J. Biliūnas buvo jautrus ir nedrasus. Jis nesistengdavo būti dėmesio centre, daugiau mėgo klausytis, negu kalbėti, nesigvieš išplėsti iš gyvenimo „savo dalies“. Jam būdavo labai reikalingas pa-

Tartu universitete studijuojama medicina vėliau turėjo jam užtikrinti pragyvenimo minimumą. Bet štai studentų bruzdėjimas, teisingi jų reikalavimai, keliama caro valdžia. Palaikyti kovojančius teisingą kovą ar likti nuošalyje? J. Biliūnas nedvejoja. Už tai pašalinamas iš universiteto be teisės stoti į bet kurią kitą Rusi-

rašytojas priklausė „alkaniesiems“. Jis žinojo, ką reiškia neturėti.

Bet, žinodamas tai, jis nesiveržė turėti. Matyt, instinktyviai jautė, kad turtas, plačios valdos yra balastas tokiame, kaip jis, žmogui, koncentruojančiam jėgas vienam tikslui — kūrybai. Ir paskutinę gyvenimo dieną, svajodamas apie grįžimą iš Zakopanės į Lietuvą, jis net — svajonėse — toje niekieno nevaržomoje ir nereglamentuojamoje sferoje — neturėjo turėti nei nuosavo namo, nei nuosavo žemės sklypo, o tik... stalą — platų, pušinių lentų, sakais kvepiantį, ant kurio būtų galima išsidėstyti knygas ir patogiai rašyti. Tokia buvo paskutinė J. Biliūno svajonė, kuriai, kaip ir daugeliui kitų, nebuvo lenta išsipildyti. Kūryba — svarbiausias tikslas ir gyvenimo prasmė. „Mirti nebijau, — rašė vienam savo draugui, — bet būtų gėda mirti, netapus beletristu...“.

Kūrybai buvo skirtas visas laikas ir visos jėgos. J. Biliūnas, gyvendamas mūsų akimis žiūrint, tiesiog nežmoniškos sąlygos, vis dėlto tapo vienu geriausių literatūriniam darbui pasiruošusių ano mato rašytojų, o jo kūryba sudaro vieną reikšmingiausių mūsų demokratinės literatūros puslapių. J. Biliūnas — trampo apsakymo meistras, rašytojas novatorių.

Užbaigti norisi tuo pačiu, kuo pradėta: stebiesi ir atsi-stebėti negali žmogaus — kūrėjo — kūrybos harmonija. Stebiesi jaunuolio valia ir sugebėjimu tapti tikru žmogumi ir tikru rašytoju.

T. Mikeliūnaitė

PORĄ ŠTRICHŲ

drasinantis ir paskatintis žodis, draugiška ranka. To jis neslėpė, apie tai ne viename laiške rašė. Bet tada, kai būdavo paliečiami jo įsitikinimai, jo moralinis credo, J. Biliūnas tapdavo drąsus ir nepalenkiamas.

I kunigus, kaip ir daugelį kitų, jį spyrė eiti ne tik broliui — visa giminei. Svarbiausias argumentas — geras, solus, visko pertekęs gyvenimas, garbė ir gali-nybė padėti artimiesiems. Daugelis tuo keliu nueidavo. Maldučio keliu. J. Biliūnas pasakė ne! Atsilaikė. Prieš brolių rūstį ir giminų panieką. Varomas išėjo iš tėviškės kaip stovi. Bet tei-sus pats prieš save

jos imperijos aukštąją mo-kyklą.

Iš universiteto išeina be diplomo, bet tei-sus pats prieš save.

Vėliau straipsnyje „Sistas apie mūsų studentus“, kritikuodamas kai kurių studentų bailumą, jis turėjo teisę rašyti: „...labai abejo-tina, kad žmogus, jau uni-versitete bijas policijos, umai nustotų jos bijojęs, gavęs diplomą, šiltą vietą, pačią, gal ir vaikų. Iš kur pas jį umai atsirastų tiek drąsos?.. Su diplomu, žino-ma, daug skanesnė daonų valgyti galima, bet žmonių gerui darbuotis galima ir be diplomo“.

Drąsa ginant savo įsitiki-nimus — vienas esminių J. Biliūno bruožų.

Stebėtinas ir pavydėtinas J. Biliūno sugebėjimas su-prasti ir atjausti kitą žmo-gų, padėti kiek gali-nybės leisdavo. Tikriausiai, šitą bruožą išgūgė jo paties pa-tirtas vargas. Perteklinėje gyvenantiems — sotiesiems, anot J. Biliūno, — šitas bruožas nebūdingas. Pats

Girtuokliavimas veda į nusikaltimą

I melioratorių susirinkimą buvo pakviesti teisės ir me-dicinos klausimais paskaitas skaitytys lektorai. Išklau-seme Vidaus reikalų skyriaus tarybos posėdžio viršiniuko A. Starkausko paskaitą „Kova su girtavimu ir nusikalstamumu — visų reikalas“. Pranešėjas papa-sakojo apie nusikalstamą respublikoje, rajone, nagri-nėjo nusikalstamumo prie-žastis, konkrečiais pavyz-džiais analizavo teisėtar-kos pažeidimus, kuriuos pa-darė mūsų valdybos darbuotojai. Lektorius aiškino bū-džiamą ir administracinę atsakomybę už padarytus nusikaltimus, viešosios tvar-kos ir kelių eismo taisyklių pažeidimus. Tenka pripažinti, kad dar ne viską pa-darė, užkirsdami kelią teisė-tvarkos pažeidimams.

Turintys paskaitą „Chro-niškas alkoholizmas ir jo profilaktika“ skaitė gydyto-jas P. Seneckas.

MSMV kolektyvas kovoja su darbo ir viešosios tvar-kos pažeidėjais. Jie svarst-o mi draugiškojo teismo, pro-fkomiteto posėdžiuose, susi-rinkimuose, kritikuojami regu-liariai leidžiamame saty-riniame senlaikraštyje „Komjaunimo prožektorius“. Darbininkas P. Kuznecovas metams pasiustas į sustip-rinto režimo profilaktorių gydymui nuo alkoholio. Stiklo mēgėjams mažina-mos arba visai neišima-mos premijos.

Tenka priminti, kad lai-kas labai rimtas išvadas da-ryti traktorininkams G. Ba-gočiūnui, J. Zdažinskui, A. Puceliui, ekskavatorininkui J. Zemačiūnui, darbininkui P. Aglinskui, suvirintojui J. Andrikonui ir kitiems, ku-rie pažeidinėja darbo draus-mę, viešąją tvarką, netinka-mai elgiasi šeimoje.

B. Milaševičius Anykščių MSMV pirminės partinės organizacijos sekretorius

Garbės lentoje — geriausių nuotraukos

„Gintaro“ kolūkio valdy-ba bei visuomeninės organi-zacijos pastovų dėmesį skiria socialistinio lenktyniavi-mo formų tobulinimui, mor-aliniam ir materialiniam pirmūnų skatinimui. Viena iš socialistinio lenktyniavi-mo nugalėtojų pagerhimo formų — dirbančiųjų nuo-tranku talpinimas į garbės lentą. Dabar kolūkio centre

įrengtą gražią garbės len-tą puošia lauko darbininkių Valės Dzienienės, Onos Au-gulytės, meistro-reguliuoto-jo Antano Cemolonsko, kiaučių šerikės Veronikos Petrikienės, vairuotojo Bro-niaus Gudzevičiaus, darži-ninkės Janės Vanskevičaitės ir kitų spalvoli portretai.

B. Vytaitis

Darbo pirmūnams — turtistinė kėlionė

Karvių melžėjos Vanda Tumienė, Bronė Strolienė, kiaučių šerikė Genė Baltrūnienė, mechanizatoriai Vytau-tas Morkūnas, Bronius Aleknavičius, Antanas Adomonis, teikintojai komjaunimui Rimas Miekūnaitis, Dangaulis Stukas ir kiti andrioniškiečiai — viso 19 žmonių — šio Stukas ir kiti andrioniškiečiai — viso 19 žmonių — šio

mis dienomis dalyvavo įdomioje penkių dienų turistinėje kėlionėje po Piatigorską. Kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos šią išvyką lėktuvu suorganizavo kolūkio pirmūnams, socia-listinio lenktyniavimo nugalėtojams.

I savo darbo vietas andrioniškiečiai grįžo gerai pail-sėję ir džiugiai oraleide laika.

B. Vytaitis

Visiems rūpimais klausimais

K. Staro kolūkio profilak-tinė taryba, kuriai vadovau-ja kolūkio valdybos pirmi-ninko pavaduotojas gamy-bos reikalams Algimantas Eiva, griežtai kovoja su darbo drausmės, viešosios tvarkos pažeidėjais, stiklo mēgėjais. Profilaktinės tary-bos dėmesio centre ir šei-mos dorovinis veidas, nepil-namečių elgesys, tėvų ir vai-kių santykiai, teisingas pa-auglių auklėjimas.

Kadangi apie devyniasde-šimt štariečių vaikų lanko Troškūnų vidurinę mokyklą, kolūkio profilaktinė taryba kartu su mokyklos vadovais surengė bendrą tėvų ir mo-kinių susirinkimą, kurio me-tu aptarė daug pedagogams, moksleiviams bei jų tėvams rūpinų klausimų. Visus su-dominio pedagogo J. Berna-dišiaus pokalbis apie pro-fesijos pasirinkimo reikšmę, apie tėvų įtaką vaikams propaguojant darbininkškas profesijas. K. Staro kolūkio valdybos pirmininkas, mo-kyklos tėvų komiteto narys Pr. Laužikas su didele pa-garba atsiliepė apie darbo pirmūnus, socialistinio lenk-tyniavimo nugalėtojus, ku-rie sugeba rodyti gražų pa-vyzdį ne tik fermose, lau-kuose, prie traktoriaus ar mašinos vairo, bet ir šeim-oje, kasdieniniame gyvenime. Valonių, Laimikių, Bernadi-sių, Bružų, Kulbokų bei ki-tos šeimos ūkyje gerbiamos

už tai, kad tėvai pavyzdin-gai auklėja savo jaunąsias atžalas, kad visuomet randa laiko pasidomėti savo sūnų ir dukrų mokymusi, elgesiu, laisvalaikio klausimais. Troš-kūnų vidurinės mokyklos direktorius, LTSR nusivėl-nes mokytojas J. Markuckas daug gražių žodžių pasakė apie jaunimą, jo gyvenimo prasmę, jaunajai kartai ke-liamus uždavinius.

Pedagogų kolektyvo na-riai — štariečių moksleivių auklėtojai tėvams apibūdino kiekvieno jaunuolio pasiek-tus rezultatus mokymosi proceso metu, visuomeninė-ie veikloje, nurodė tolimes-nes atsiliekančių moksleivių auklėjimo gaires.

Susirinkimo metu K. Sta-ro kolūkio vadovai apdova-nojo moksleivius, geriausiai padirbėjusius vasaros ato-stogų metu nuimant trečiųjų dešimtojo penkmečio metų derlių.

Panašius tėvų, mokytojų ir pedagogų susirinkimus kol-ūkio profilaktinė taryba bei mokyklos vadovai organi-zuos ir ateityje.

V. Bagdonas

Pažintis su profesijomis

Tėvų komiteto pirminin-kas Vilius Narčius pasirūpi-no, kad Anykščių antrosios vidurinės mokyklos IIIb kla-sės mokiniai galėtų susipa-žinti, kaip dirba mūsų rajo-no žmonės. Ekskursija į Vi-konių plytų gamyklą ir El-mininkų bandymų stoties pavyzdinę galvijų fermą pa-liko nemažai įspūdžių. Iš nuoširdaus Z. Svedkauskie-nės pasakojimo daug naujo mokiniai sužinojo apie žemės ūkio profesijas, darbo pirmūnus, naujausius tech-nikos įrenginius.

R. Rytis

Kur parduoti butelius?

E. Breskus, V. Zvirblienė, Z. Lukavičienė ir kiti pasi-rašiusieji laišką Viešintų gyventojai nusiskundė, jog jau kuris laikas uždarytas Viešintose taros supirkimo punktas ir nėra kur parduoti butelių.

Atsakydama į šį laišką, Anykščių rajkoopsjungos valdyba pranešė: „Viešintų maisto prekių parduotuvės darbuotojai įpareigoti iš gy-ventojų supirkti butelių ne-ribotais kiekiais“.

KOIEKIVVINIS DARTAS

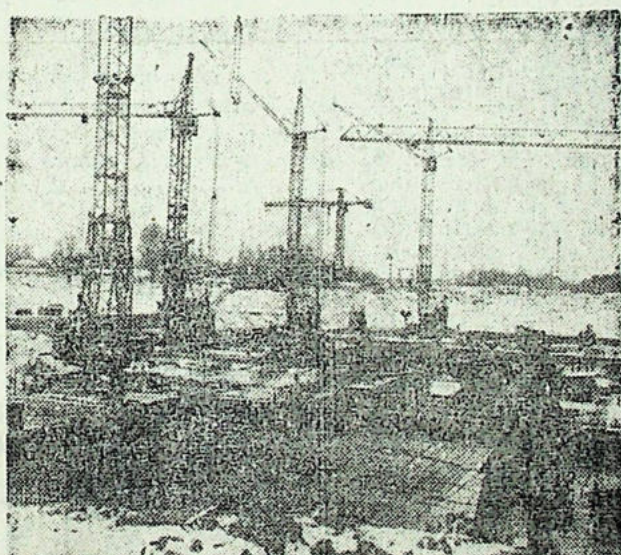
3 psl 1979. 11. 29

Statoma Ignalinos atominė elektrinė

Ignalinos atominės elektrinės, kuri statoma sulinkamai su TSKP XXV suvažiavimo direk-tyvomis, pirmąjį bloką numatyta atiduoti naudo-ti 1982 metais. Jo galin-gumas sieks pusantro milijono kilovatų.

Sparčiai kyla būsimų-jų energetikų miestai Sniečkus. Čia pastatyti jaučių gyvenamųjų namų kvartalai, vidurinė mokykla, vaikų darželis ir lopšelis, parduotuvės.

NUOTRAUKOSE: (iš kairės į dešinę) projek-tuotojai V. Sorokos no-vas, T. Tulunina, A. Fe-dorenka ir V. Vilkovskis svarsto Sniečkaus miesto tolesnio užstatymo planą; klojami pagrindinio reak-toriaus bloko pamatai.

Kai šaltas vėjas siaučia

Kartais pūga siaučia nuo ryto iki vakaro ir ne viena diena, bet dažnai. Net seni žmonės tokios gilios žiemos neprisimena. Nelikėta tokia žiema laukiniams žvėreliams ir paukšteliams, juk jie buvo pripratę prie lengvų žiemų. Prabėgusios žiemos buvo šiltos, su plonu sniego patalėliu.

Saltis, alkis išsekino žvėrelius bei paukštėlius ir jie patraukė prie sodybų paieškoti globėjų. Paukšteliai daug draugų susirado. Daugliausia paukštėlius globoja mokiniai. Jų lesykla lanko

kurapkos, zylutės, bukučiai, dagilėliai, sniegenos, startos, kėkštai. Čia suskrenda ir pulkai žvirblėlių. Mokinys Dalius Repčys globoja ne tik paukštėlius, bet ir žvėrelius. Jis net tris kilometrus neša stinoms šieno ir burokų. Kartais ir tėvelis padeda. Aldutė Baltušnikaitė šerfa žvėrelius Levaniškių parke. Vanda Riškienė obuolių vaisina į sodeį atėjusią stinėlę. Taip pat stinėlės maitina Janapolio kalme gyvenančios G. Mažuolienė ir S. Ciukšienė. Noriai grūdų atliekas atidu-

da Levaniškių kolūkio sandėlininkai: V. Riškienė ir O. Maskoliūnienė. Sandėlio darbininkai J. Seštokas, A. Kielienė dar ir nešti padeda. Galvijų fermos vežikas Antanas Plėta lesina kurapkas prie savo fermos. Daug mūsų kolūkyje yra gamtos bičiulių. Galima sakyti, kad visi kolūkiečiai atėjo į pagalbą nelaimės iššūkiams žvėreliams bei paukšteliams. Atsidėkodama už pagalbą zylutė jau traukia trumpą savo giesmėlę. Skelbia visiems, kad nebe už kalnų pavasaris.

P. Glemža

Žaliojo miško metraštis

Prisimenate Anderseno pasaką? Neišdildomas įspūdis dar iš vaikystės apie bjaurų ančiuką ar nuogą karalių. Tos pasakos ypatingos: jos skirtos vaikams ir bet kurio amžiaus suaugusiems. Jos — lyg išminties žarijos pasakų židiny. Tai pasakos, augančios kartu su mumis. Ir štai pasirodė dar viena knyga, kurios lapuose šoka voveraitės: „Miško laikraštis“. Bet neatidėkite jos į šalį. Jūsų rankose neįprastas leidinys. Jis skirtas vaikams, kurie turinį turi žinoti suaugusieji.

Lauke, miške, paupy vyksta nenutrūkstamas gyvybės bėgimas, bet nelgudusiai akiai neatmatomas, nesuprantamas. Dabar, kai žmonių erantas į gamtą tapo masiniu, nevalia nežinoti jos paslapčių. O paslaptys atsiveria per smulkmenas. Maži miško įvykiai knygoje susieti tarpusavy į metų ilgumo gyvenimą. Su nuostaba skaitome nežinoma apie žinomą. Čia net mėnesiai turi netikėtus vardus. Atbudimo mėnuo, Jauniklių, Pilnų sandėlių, Baltųjų takų, Pavasario laukimo mėnesiai... Sužavi grakšti, lengva pasakojimų kalba. Nereikalingų žodžių čia nėra — lyg trumpai pranešimai. Bet su meile augalui, paukščiui, net vabalui. Štai lėlai išsirango raiša gyvačinkė. Vos žliaužia, nes jos kraujas po žiemos visai atšęs. O sušyla

* Vitalijus Biankis. Miško laikraštis, „Vaga“, 1979.

saulėje, ir traukia pelių medžioti. Ir nebesinori ją užmušti: tegu peles gauda! Kaip svarbu tatau mums patiem žinoti miške, dar svarbiau — vaikams mokėti pasakoti. Mokėjime jiems atsakyti, kodėl pėmpės kiaušiniai tokie rudai margi, o ne balti, kodėl iš bjaurios kirmėlės išsiritę spalvolas drugys. O kokie mūsų krašto žvėrelių skraidai, kokios žuvis lizdus suka, koks žvėris viso laiko 3 cm ilgio? Visas „Miško laikraštis“ iš 12 numerių yra sudėtas iš daugybės tokių smulkmenų, giliai krentančių į vaiko širdį. Tik sugebėjime jiems parodyti gamtą betarpiškai. Nuo meilės gamtai eina meilė Tėvynei, jos žemei. Tokia yra šios knygos paskirtis, tokį tikslą turėjo jos autorius. V. Biankis (1894—1959) — tarybinis rašytojas, puikus gamtos žinovas, jos tyrinėtojas. Įdomu, kad autorius knygą dedikavo tėvui, pirmajam savo mokytojų, žinomam mokslininkui gamtotyrininkui V. L. Biankiui. Senelio ir tėvo darbą tęsia trečiasis V. Biankis. Jis — Kandalakšos rezervato Karelijoje ornitologas. Pirmasis „Miško laikraštis“ leidimas pasirodė 1928 m. Ir iki šiol jis nežino senatvės — buvo spausdinamas 11 kartų. Lietuviškai knyga pasirodė antrą kartą. Pirmąją knygą prisimenu dar iš I-osios klasės, visą nušiuursią, sudėvėtą, suskaičytą. Miela ją matyti naujai gimusia, bet su anais, senaisiais, piešiniais...

B. Sablėvičius

ŽIEMOS ETIUDAI

SNIEGENOS

Virš baltų pusnyčių, tarp plikų, šerkšnių pasidabruotų medžių šakų sužiburiuoja šie raudongūžiai paukščiai, ir šilčiau pasidaro krūtinėj į juos bežvelgiančiam. Gal todėl, kad matydami šias gyvas liepsneles, imi galvoti apie būsimas aušras, regisi pavasaris.

Ant šerkšnotų šakų žiburiuoja sniegenos...

VARVEKLIAI

Spindi saulė virš sniego kopų. Suskamba lašas. Zada pavasarį. Varveklių lede atsispindi gluosnis, dangus

Anykščių sportininkų klubas organizuoja vairuotojų-mėgėjų kursus.

Norintieji mokytis renkasi šiu metų vasario 27 d. 19 val. Anykščių sportiniame - techniniame klube (Anykščiai, Troškūnų 3).

Viršiniukas

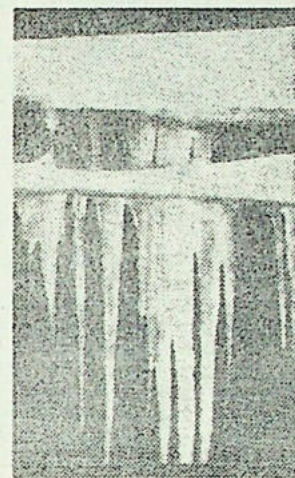
ir praskrendančio baltadžio sparnų mostas. Tolumoj plaukia debesėlis su rausva bure. Gal su juo jau tolsta žiema? Skamba varveklių lašai. Kaip preludija į šviesių dienų sugrįžimą, į saulės triumfą.

SNINGA

Vėl debesys pavogė saulę. Sninga. Net girdis kaip šiugžda krisdamos sniegės. Po giliu sniego apklotu glūdi šilpumas. Pasiruošęs vos tik nutirps sniegas žydėti. Pirmas pasveikinti saulę. Ir savo gelsva ugnele pagreitinti klonių pusnyčių tirpimą.

SVIESI DIENA

Akinančiai baltai švyti prieš saulę sniegas. Spindi medžiai. Ir to spindesio tiek

daug, jog įskausta akys. Iš to spindėjimo, iš sniego tylos, iš džiaugsmo nuojautos susideda ši šviesi, į dar vieną žiemą nueinanči diena.

R. Vygandas

Saugokime vandens tyrumą

Kaimo vietovėse vandens telkiniai dažniausiai užteršiami naftos produktais iš blogai ir netinkamose vietose įrengtų tepalų-degalų sandėlių, netvarkingų automašinų plovyklų, iš mechaninių dirbtuvių, mechanizacijos kiemu, plaunant automašinas bei mechanizmus tiesiog vandens telkiniuose. Plaunant transporto priemones ir transportavimo talpas užteršiami vandens telkiniai amoniakiniu vandeniu ir nuodingais chemikalais, naudojamais žemės ūkyje. Dažni vandens telkinių teršimo atvejai srutomis iš gyvulininkystės fermų, nevalytų nutekamųjų vandeniu iš pieno priemonio punkto, visuomeninių ir gyvenamųjų namų kanalizacijos. Žemės ūkio objektuose yra nemažai gręžinių šulinių. Pasitaiko atvejų, kai dėl griežto režimo zonų nebuvimo arba dėl netvarkingai įrengtų siurbinių per gręžinius šulinius užteršiami požeminiai vandenys.

Imonių, įstaigų, ūkių vadoams, vyr. specialistams, gamtos saugininkams žinotina, kad svarbiausias dėmesys įrengiant ir prižiūrint tepalų-degalų sandėlius turi būti kreipiamas į tai, kad vanduo nuo jų teritorijos nepatektų į vandens telkinį, o įėjus išteklėjimas neišvenigiamas, turi būti įrengtas naftos gaudytuvas, kuriame ištekančios lietaus vanduo apsisvalytų.

Naftos produktai, nusileję užpylimo ir išdavimo metu, susilaikę naftos gaudytuve yra renkami į specialią uždarą talpą ir pristatomi kurenimui į Vyriausios energetikos ir elektrifikacijos valdybos katilines arba sudėginami kartu su kietu kuru savose katilinėse. Imonės ir organizacijos privalo vesti šių naftos produktų surinkimo ir sunaudojimo apskaitą.

Amoniakinio vandens saugyklos apipylimuojamos taip, kad avarijos atveju išsiliejęs amoniakinis vanduo sutiltų apipylimuotoje teritorijoje.

Arti atvirų vandens telkinių esančios blogai įrengtos automašinų plovyklos pagal LTSR Ministrų Tarybos nutarimą turėjo būti

likviduotos ir įrengtos tinkamai.

Gręžiniai šuliniai turi būti eksploatuojami prisilaikant visų eksploatavimo taisyklių. Aplink 30 m spinduliu reikia įrengti griežto režimo zoną. Siurblinės patalpa turi būti sausa ir švari. Užpildyti gręžinio žiotis mėsle, šiaudais, skudurais ir kita nešvaria bei pūvančia medžiaga — draudžiama. Patogiausias yra elektrinis sildymas. Siurblinėje turi būti įrengtas manometras, sklendė, vandens skaitiklis. Visi nenaudojami ir apleisti gręžiniai šuliniai turi būti užtamponuoti (likviduoti paruošus tam reikiamą dokumentaciją).

Būkime atidūs, kad srutos, nutekamasis vanduo iš gyvulininkystės fermų neuzterštų vandens telkinių. Įrenkime pakankamos talpos betonuotas duobes, prižiūrėkime, kad jos nepersipildytų.

Vandens kokybė telkinyje, išleidus į jį pramonės imonės nutekamąjį vandenį, neturi pasikeisti tokiu mastu, kad tai tiesiogiai ar netiesiogiai neigiamai paveiktų žmonių sveikatą, telkinyje esančią gyvūniją arba vandens organizmus, tarnaujančius maistu žuvis.

Esant nutekamojo vandens valymo įrenginiams, jie turi būti pastoviai eksploatuojami, remontuojami, prižiūrimi ir privalo duoti projekte numatytą efektą. Jei nutekamajame vandenyje yra ligų sukėlėjų, jį reikia dezinfekuoti. Vandens telkinių apsauginėse zonose draudžiama artil, naudoti trąšas, ganyti gyvulius, plauti automobilius ir t. t.

Vandens ūkio būklę rajone pastebimai gerėja. Geru pavyzdžiu gali būti „Lenino keliu“, „Gintaro“, „Anykščių šilėlio“ kolūkiai, daugelis miesto imonių.

Norisi tikėti, kad rajono vandens naudotojai padarys viską, kad mūsų vandenys būtų švarūs.

A. Kačanauskas
Anykščių SSV vyresn. inžinierius vandens ūkio kontrolei

ATITAIŠYMAS

„Kolektyvinio darbo“ dydžiai pirmajame numeryje išspausdintoje satyrinėje informacijoje „Šalia kello karčema“, nurodant Julijaus Zekonio adresą, įsibrovė netikslumas. Minimas pilietis gyvena ne ketvirtu, o šeštu numeriu paženklinatame name.

Redaktorius pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

ROBERTUI KORSAKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuosirdžiai užuojautą.

Gilaus liūdesio valandą, mirus ANTANUI REPECKAI, nuosirdžiai užuojautą jo šeimai.
V. Gintietienė, J. Karvelis, A. Karūnienė, T. Jablonskienė, M. Urbonienė, J. Varnienė, P. Karūnas

JULIUI VEŽIUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, netekus mylimos mamytės.
„Ąžuolo“ kolūkio mechanizatoriai

ROBERTUI KORSAKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuosirdžiai užuojautą reiškia
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija.

BRONIUI PETROKUI
Reiškiame nuosirdžius užuojautos žodžius, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių kultūros rūmų choristai ir vadovai

Nuosirdžiai užuojautą
JONAI SUMYLA ir dukrelę LAIMUTĘ, mirus mylimai žmonai ir mamytel.
Konditerijos cecho darbuotojai

VERONIKAI MEZVINSKIENEI
Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jūsų liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel.
„Anykščių šilėlio“ kolūkio II brigados kolūkiečiai

ROBERTUI KORSAKUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytel.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ vyr. energetinio skyriaus darbuotojai

Nuosirdžiai užuojautą
JONAI SUMYLA ir dukrą LAIMUTĘ, mylimai žmonai ir mamytel mirus.
Anykščių visuomeninio maitinimo darbuotojai

JULIUI VEŽIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuosirdžiai užuojautą reiškia
„Ąžuolo“ kolūkio valdyba.

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Inde kas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.834 Užsak. Nr. 225